**Eiropas Parlaments**
2024-2029

**PIEŅEMTIE TEKSTI**

# P10_TA(2026)0086

## Daudzpusējās sarunas, gatavojoties PTO Ministru konferences 14. sanāksmei, kas notiks 2026. gada 26.–29. martā Jaundē

### Eiropas Parlamenta 2026. gada 12. marta rezolūcija par daudzpusējām sarunām, gatavojoties PTO Ministru konferences 14. sanāksmei, kas notiks 2026. gada 26.–29. martā Jaundē (2025/2875(RSP))

*Eiropas Parlaments,*

– ņemot vērā 1994. gada 15. aprīļa Marakešas līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu,

– ņemot vērā PTO Ministru konferencē Dohā 2001. gada 14. novembrī pieņemto ministru deklarāciju,

– ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par PTO, jo īpaši 2024. gada 8. februāra rezolūciju par daudzpusējām sarunām saistībā ar PTO 13. Ministru konferenci Abū Dabī[1], 2021. gada 25. novembra rezolūciju par daudzpusējām sarunām saistībā ar PTO 12. Ministru konferenci Ženēvā[2], 2018. gada 29. novembra rezolūciju turpmāku PTO darbību[3] un 2019. gada 28. novembra rezolūciju par PTO Apelācijas institūcijas krīzi[4],

– ņemot vērā noslēguma dokumentus, kas vienprātīgi pieņemti Parlamentārās konferences par PTO ikgadējās sesijās 2024. gada 25. februārī Abū Dabī, 2018. gada 7. decembrī Ženēvā un 2017. gada 10. decembrī Buenosairesā,

– ņemot vērā 2024. gada februārī Abū Dabī notikušās PTO 13. Ministru konferences (13. MK) rezultātus, kas ietvēra Abū Dabī ministru deklarācijas pieņemšanu, kura sasaista tirdzniecību ar ANO programmu 2030. gadam, un Komoru un Austrumtimoras

---

1 OV C, C/2024/6342, 7.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6342/oj.
2 OV C 224, 8.6.2022., 89. lpp.
3 OV C 363, 28.10.2020., 113. lpp.
4 OV C 232, 16.6.2021., 62. lpp.

pievienošanos PTO, bet neietvēra nolīgumus tādās svarīgās jomās kā zivsaimniecības subsīdijas, lauksaimniecība un strīdu izšķiršanas reforma,

– ņemot vērā, ka 2025. gada 15. septembrī stājās spēkā PTO Nolīgums par zvejniecības subsīdijām, kas uzliek dalībvalstīm pienākumu ierobežot miljardiem dolāru lielus ikgadējos izdevumus par viskaitīgākajām subsīdijām, kuras saasina jūras zivju krājumu noplicināšanu,

– ņemot vērā ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM),

– ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām satvarā noslēgto Parīzes nolīgumu, kas ir spēkā no 2016. gada novembra,

– ņemot vērā Komisijas 2021. gada 18. februāra paziņojumu "Tirdzniecības politikas pārskatīšana — atvērta, ilgtspējīga un pārliecinoša tirdzniecības politika" un tā pielikumu "PTO reforma: ceļā uz ilgtspējīgu un efektīvu daudzpusēju tirdzniecības sistēmu" (COM(2021)0066),

– ņemot vērā Reglamenta 136. panta 2. punktu,

– ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas rezolūcijas priekšlikumu,

A. tā kā PTO tika izveidota, lai veicinātu preču un pakalpojumu tirdzniecības liberalizāciju, stiprinātu multilaterālismu un veicinātu taisnīgu, atvērtu, iekļaujošu, noteikumos balstītu un nediskriminējošu daudzpusēju tirdzniecības sistēmu nolūkā atvieglot preču un pakalpojumu apmaiņu, nodrošināt nodarbinātības, izaugsmes un labklājības iespējas un uzlabot cilvēku labklājību visā pasaulē; tā kā vispārējais ES tirdzniecības politikas mērķis ir veicināt harmonisku pasaules tirdzniecības attīstību, pakāpenisku starptautiskās tirdzniecības un tiešo ārvalstu investīciju ierobežojumu atcelšanu, kā arī muitas šķēršļu un citu šķēršļu mazināšanu; tā kā primārais PTO uzdevums ir nodrošināt piekļuvi tirgum, paredzamību un juridisko noteiktību starptautiskajā tirdzniecībā un tai nevajadzētu pārveidoties par vispārēju rīcībpolitisko forumu pāri tirdzniecības pamataspektu robežām; tā kā tirdzniecība ir ļoti svarīga un ir viens no galvenajiem instrumentiem, ko var izmantot, lai atbalstītu un papildinātu centienus veicināt ilgtspējīgu izaugsmi un uzlabot dzīves līmeni, nodrošinot pilnīgu un kvalitatīvāku nodarbinātību un lielu un pastāvīgi pieaugošu reālo ienākumu apjomu saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības mērķi;

B. tā kā daudzpusējā tirdzniecības sistēma saskaras ar nopietniem politiskiem un institucionāliem izaicinājumiem; tā kā šie izaicinājumi izriet ne tikai no institucionāliem trūkumiem, bet arī no vienpusēju un protekcionistisku pasākumu pieauguma, ieskaitot eksporta

ierobežojumus, diskriminējošas subsīdijas un netaisnīgas tirdzniecības prakses, kas vājina uzticēšanos, sašķeļ globālās vērtības ķēdes un kaitē pasaules ekonomikai un labklājībai; tā kā pašreizējie globālās tirdzniecības satricinājumi visā pasaulē rada milzīgu nenoteiktību un ekonomiskās izmaksas, bet tas skaidri parāda, ka tirdzniecības uzplaukums nav iespējams bez paredzamiem, stabiliem un taisnīgiem noteikumiem;

C. tā kā daudzpusējā tirdzniecības sistēma joprojām ir ļoti dzīva un aktīva un 72 % no pasaules tirdzniecības pašlaik joprojām norit saskaņā ar noteikumiem par lielākās labvēlības režīmu (LLR); tā kā tas apliecina, ka PTO joprojām kalpo par izšķiroši svarīgu globālās tirdzniecības paredzamības un stabilitātes satvaru un ka pamata principu un disciplīnu nosargāšana joprojām ir svarīga;

D. tā kā nolūkā saglabāt daudzpusējo noteikumos balstīto kārtību izšķiroši svarīga ir sadarbība ar jaunattīstības valstīm un to iesaiste; tā kā šādas sadarbības pamatā vajadzētu būt abpusējai cieņai un īstenai apņēmībai veicināt starptautisko sadarbību;

E. tā kā pēdējos 30 gados globālā tirdzniecības vide ir mainījusies, arī pateicoties galveno G20 valstu ekonomikas progresam un izmaiņām to relatīvajā svarā globālajā tirdzniecībā, kā arī lielākai un daudzveidīgai dalībai PTO; tā kā PTO ir bijis grūti aptvert jauno ekonomisko un tirdzniecības realitāti un līdz ar to tā nav spējusi īstenot vērienīgu programmu, jo tai ir plašs dalībnieku loks un dažādas intereses; tā kā globālā tirdzniecības sistēma ir pakļauta nopietnam spiedienam, ko rada pieaugošais protekcionisms ASV tirdzniecības politikā, kā arī Ķīnas ārpustirgus rīcībpolitikas un prakses, kas sistēmā rada jaudas pārpalikumu un tirgus izkropļojumus;

F. tā kā PTO ir unikāla daudzpusēja organizācija, proti, tās dalībvalstis tajā darbojas vienlīdzīgi, tā rada un pārvalda saistošus noteikumus par tirdzniecību starp tās dalībvalstīm un tās pamatā ir juridiski saistoša strīdu izšķiršanas sistēma; tā kā bez labi funkcionējošas, noteikumos balstītas daudzpusējas tirdzniecības sistēmas nav iespējams nosargāt Eiropas ekonomikas konkurētspēju, stiprināt piegādes ķēžu noturību un atbalstīt ES stratēģisko noturību kopumā;

G. tā kā pašreizējie PTO subsīdiju noteikumi nav pielāgoti mainīgajiem globālās tirdzniecības apstākļiem; tā kā novecojušie noteikumi nav varējuši ierobežot kropļojošu valsts iejaukšanos; tā kā godīga konkurence un rūpniecības politikas eksternalitātes ierobežošana ir būtiski priekšnoteikumi, kas jāizpilda, lai sasniegtu jaunattīstības valstu industrializācijas mērķus;

H. tā kā PTO ir jāpielāgo šai jaunajai realitātei un jāmodernizē, lai tā būtu piemērota 21. gadsimtam un varētu risināt jaunās grūtības, kas saistītas ar zaļo un digitālo pārkārtošanos;

I. tā kā 2025. gada ANO tirdzniecības un attīstības ziņojumā[5] ir apliecināts, ka pretēji e-komercijas moratorija pretinieku argumentiem ieņēmumi no digitālās ekonomikas nodokļiem būtu ierobežoti un varētu apdraudēt konkurētspēju un tirdzniecību;

J. tā kā PTO Nolīgums par zivsaimniecības subsīdijām, par ko vienošanās tika panākta 12. Ministru konferencē un kas stājās spēkā 2025. gada septembrī, ir pirmais daudzpusējais tirdzniecības nolīgums, kura pamatā ir vides ilgtspēja, un izveido saistošu globālu noteikumu kopumu, lai atbilstoši IAM 14.6. mērķrādītājam palīdzētu ierobežot kaitīgās subsīdijas, ko valdības piešķir zivsaimniecības nozarei un kas sasniedz aptuveni 22 miljardu USD gadā;

K. tā kā pārtikas nodrošinājums joprojām ir izaicinājums, jo 2022. gadā 258 miljoni cilvēku tika atzīti par tādiem, kas ir krīzes situācijā vai smagākos akūta pārtikas trūkuma apstākļos, bet 2021. gadā tādu cilvēku skaits bija 193 miljoni; tā kā PTO Urugvajas raunda Lauksaimniecības nolīgumā ir skaidri atzīts, ka pašreizējās sarunās ir svarīgi risināt jautājumu par nodrošinātību ar pārtiku; tā kā tirdzniecība var uzlabot pārtikas pieejamību reģionos, kur tā ir ierobežota, un tirdzniecība var arī veicināt labāku ekonomisko piekļuvi pārtikai, radot nodarbinātības iespējas un palielinot ienākumus;

L. tā kā 2019. gada 11. decembrī savu darbību beidza PTO Apelācijas institūcija, kā rezultātā tika apturēts funkcionālais, neatkarīgais un objektīvais strīdu izšķiršanas apelācijas procesa posms; tā kā koordinatora vadītās diskusijas par strīdu izšķiršanas reformu kopš 13. MK vēl nav devušas apmierinošu rezultātu;

M. tā kā, pateicoties Parlamentārajai konferencei par PTO, Eiropas Parlamentam kopā ar Parlamentu savienību jau vairāk nekā 20 gadus ir bijusi izšķiroša loma parlamentārās dimensijas izveidē PTO;

N. tā kā PTO Publiskajā forumā, kas notika 2025. gada 17. un 18. septembrī, dalībnieki aktīvi mudināja pastiprināti un strukturēti iesaistīt privāto sektoru, atzīstot tā būtisko lomu atvērtas, paredzamas un iekļaujošas daudzpusējas tirdzniecības sistēmas atbalstīšanā;

O. tā kā PTO 14. Ministru konference (14. MK) notiks 2026. gada 26.–29. martā Jaundē (Kamerūnā),

1. vēlreiz pauž pilnīgu atbalstu pastāvīgajai multilaterālisma vērtībai un uzsver, ka modernizēta daudzpusēja tirdzniecības pārvaldības

---

5 Apvienoto Nāciju Organizācijas Tirdzniecības un attīstības konference, "*Indirect taxation of e-commerce and digital trade – Implications for developing countries*" ("Netiešā nodokļu uzlikšana e-komercijai un digitālajai tirdzniecībai. Ietekme uz jaunattīstības valstīm"), 2025.

sistēma ir būtiska; aicina izstrādāt tirdzniecības programmu, kuras pamatā būtu atvērta un godīga, noteikumos balstīta tirdzniecība visu interesēs, kas veicinātu ilgtspējīgu ekonomikas attīstību, tādējādi stiprinot mieru un drošību; uzsver, ka PTO vajadzētu veicināt sociālo un vides tiesību, tostarp IAM, īstenošanu un būtu jānodrošina, ka daudzpusēji pieņemtos un saskaņotos noteikumus piemēro visi;

2. mudina visas PTO dalībvalstis apņemties panākt sekmīgu 14. MK iznākumu, ņemot vērā eksistenciālo apdraudējumu, ar ko saskaras daudzpusējā tirdzniecības sistēma; uzskata, ka 14. MK vajadzētu būt PTO attīstības un modernizācijas sākumpunktam, lai nodrošinātu, ka tā var līdzdarboties 21. gadsimta grūtību risināšanā; aicina PTO pašreizējā divgadu cikla vietā pāriet uz ikgadējām ministru konferencēm, lai stiprinātu politisko vadību, atbildību un PTO spēju laikus reaģēt uz globālās tirdzniecības izaicinājumiem;

***PTO modernizācija***

3. aicina PTO dalībvalstis pieņemt visaptverošu paketi, kurā tiktu pārskatītas PTO uzraudzības, sarunu risināšanas, apspriešanās un strīdu izšķiršanas funkcijas; pilnībā atbalsta koordinatora vadīto procesu PTO modernizācijas jautājumos un 14. MK darba kārtību visaptverošas modernizācijas jomā un ir vienisprātis ar koordinatoru par viņa ierosinātajiem trim virzieniem, kas ir pārvaldība, taisnīgums (vienlīdzīgi konkurences apstākļi un līdzsvarota tirdzniecība) un “mūsu laika izaicinājumi”; aicina 14. MK laikā apstiprināt skaidru reformu ceļvedi, lai nodrošinātu, ka par modernizāciju var vienoties 15. Ministru konferencē;

4. uzsver, ka paredzamība joprojām ir daudzpusējās tirdzniecības sistēmas stūrakmens un ka PTO disciplīnas, tostarp muitas vērtības noteikšanas, sanitāro un fitosanitāro pasākumu, tehnisko šķēršļu tirdzniecībā, tirdzniecības atvieglošanas un intelektuālā īpašuma jomā, joprojām nodrošina svarīgu juridisko noteiktību valdībām un uzņēmumiem visā pasaulē;

5. uzskata, ka konsensa pielīdzināšana 166 PTO dalībvalstu vienprātībai lēmumu pieņemšanā ir veicinājusi paralīzi; uzstāj, ka PTO ir jāmācās no citām starptautiskām organizācijām un ir jāievieš dažādas pieejas lēmumu pieņemšanā, kā arī ir konstruktīvi jāapspriež konsensa prakse un tā jānošķir no vienprātības; uzsver, ka PTO būtu jāizpēta rezultatīvāka un elastīgāka lēmumu pieņemšana, arī “atbildīga konsensa” koncepcijas īstenošana, saskaņā ar kuru dalībvalstis tiktu mudinātas veto tiesības izmantot tikai vajadzības gadījumā un sniegt skaidru pamatojumu, tādējādi veicinot atbildību un konstruktīvu līdzdalību; turklāt uzsver, ka PTO būtu arī jāapsver iespēja izveidot vadības vai izpildu struktūru, kurai būtu īpaša loma darba kārtības noteikšanā vai uzraudzības funkcijas un kura būtu analoga Starptautiskā Valūtas fonda un Pasaules Bankas valdēm;

6. mudina virzīt uz priekšu sarunas par daudzpusējiem nolīgumiem un vienlaikus uzsver, ka ir jārada vieglāks ceļš uz plurilaterālu nolīgumu integrāciju daudzpusējā sistēmā ar mērķi nodrošināt progresu jomās, kas nav pietiekami nobriedušas visās dalībvalstīs; uzsver, ka atvērtām plurilaterālām iniciatīvām būtu jādod iespēja iesaistīties visām dalībvalstīm, kas to vēlas; tādēļ atkārto savu aicinājumu PTO dalībvalstīm apsvērt, kā izstrādāt jaunu sistēmu, kurā viena plurilaterālas iniciatīvas locekle vai tajā neiesaistītu dalībvalstu grupa nevar bloķēt šādā iniciatīvā ciešāku sadarbību, sevišķi tad, ja tās pamatā ir VLR un līdz ar to ieguvumus gūst visas locekles kopumā, un uz šīs bāzes izveidot vienkāršu mehānismu, kas dotu iespēju izrietošos nolīgumus iekļaut PTO struktūrā;

7. pauž nožēlu par protekcionistiskās tirdzniecības politikas pieaugumu visā pasaulē un ASV lēmumu noteikt papildu tarifus importam no tirdzniecības partneriem, tostarp ES, pilnīgi nepamatoti atsakoties no LLR principa; aicina ASV konstruktīvi sadarboties ar PTO dalībvalstīm, lai stiprinātu, nevis apdraudētu daudzpusējo tirdzniecības sistēmu, tādējādi pildot globāla līdera lomu, un 14. MK panākt konkrētus rezultātus; atzinīgi vērtē to, ka ASV ir iecēlušas vēstnieku PTO;

8. vēlreiz apstiprina, ka LLR princips ir viens no daudzpusējās tirdzniecības sistēmas stūrakmeņiem; uzsver tā centrālo lomu nediskriminēšanas, paredzamības un taisnīguma nodrošināšanā starptautiskajā tirdzniecībā; uzsver, ka PTO modernizācijai jānotiek, mainot sistēmu, nevis to neievērojot;

9. atzīst Indijas centienus risināt ieilgušo jautājumu par publisko krājumu glabāšanu pārtikas nodrošinājuma nolūkā, taču pauž nožēlu par Indijas nepieskaņošanos ES nostājām tādos jautājumos kā e-komercijas moratorijs, sarunas par zivsaimniecības subsīdijām un vispārējais progress plurilaterālajās sarunās; aicina Indiju ļaut citām PTO dalībvalstīm panākt progresu visos šajos jautājumos; turklāt pauž nožēlu par to, ka Indija iestājas pret PTO pilnvaru paplašināšanu klimata, darbaspēka un dzimtes jautājumos; aicina Komisiju šos jautājumus risināt arī nesen noslēgtajā ES un Indijas tirdzniecības nolīgumā;

10. atzīmē Ķīnas lēmumu atteikties no PTO īpašās un diferencētās attieksmes priekšrocībām turpmākajos PTO darījumos, kā jau ir izdarījušas citas lielas jaunattīstības valstis; aicina Ķīnu nodrošināt, ka šī apņemšanās ar atpakaļejošu spēku tiek atspoguļota arī pašreizējo PTO nolīgumu īstenošanā;

11. atgādina, ka tas, ka Ķīna plaši izmanto valstij piederošus uzņēmumus, nepārredzamas subsīdijas un valsts noteiktu rūpniecības rīcībpolitiku, joprojām rada ievērojamus jaudas pārpalikumus un starptautiskās tirdzniecības izkropļojumus; nosoda to, ka Ķīna par ieroci izmanto tirdzniecību un atkarību, kā arī tās

eksporta kontroles sistēmu, kurā trūkst divējāda lietojuma pamatojuma; aicina Ķīnu savas PTO saistības saskaņot ar savu ekonomisko svaru un strādāt pie tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, risinātu minētos jautājumus un palīdzētu īstenot PTO modernizāciju;

12. uzsver, ka līdzīgi domājošiem partneriem, kuri ir apņēmušies uzturēt un stiprināt noteikumos balstītu daudzpusēju tirdzniecības kārtību, kuras centrā ir PTO, ir jāsadarbojas vēl ciešāk; šajā sarežģītajā kontekstā uzstāj, ka ES arī turpmāk ir jābūt apņēmības pilnai būt uzticamai partnerei un atbalstīt uz noteikumiem balstītu tirdzniecību;

13. aicina PTO dalībvalstis atjaunot pilnīgi funkcionējošu, neatkarīgu, saistošu divu līmeņu strīdu izšķiršanas sistēmu, kas ir neatņemams paredzamības pīlārs, nodrošinot, ka noteikumu izpilde neatkarīgi no dalībvalstu ekonomikas apmēra vai varas tiek panākta ar likumu, nevis vienpusējām darbībām;

14. atzinīgi vērtē to, ka 58 PTO dalībvalstis (kas nosedz gandrīz 60 % no pasaules tirdzniecības) ir pievienojušās daudzpusējai pagaidu strīdu izšķiršanas kārtībai (DPSIK) kā pagaidu pasākumam, ko izmantos, līdz atkal būs izveidota un darbosies pilnībā funkcionējoša PTO strīdu izšķiršanas sistēma; aicina citas dalībvalstis pievienoties DPSIK, lai apliecinātu savu apņemšanos izveidot taisnīgu un funkcionējošu strīdu izšķiršanas sistēmu; uzsver, ka DPSIK ir brīvprātīgs pagaidu risinājums, kas nedrīkst uz visu laiku aizstāt daudzpusēju apelācijas mehānismu, kurš attiecas uz visām PTO dalībvalstīm;

***Vienlīdzīgi konkurences apstākļi***

15. uzstāj, ka taisnīgums ir noturīgas un uzticamas sistēmas pamats; atzīmē, ka pašreizējā kropļojošā valstu iejaukšanās, ieskaitot liela mēroga industriālās subsīdijas un ārpustirgus prakses, kas ir radījusi spriedzi starp dalībvalstīm un izraisījusi dārgu subsidēšanas sacensību, ir parādījusi, ka pašreizējie subsīdiju noteikumi nav pielāgoti mainīgajiem globālās tirdzniecības apstākļiem; uzstāj, ka PTO noteikumi par industriālajām subsīdijām un valsts iejaukšanos ir jāreformē, balstoties uz trim citam citu papildinošiem pīlāriem: uzlabotu pārredzamību un ziņošanas prasībām, pastiprinātām un precizētām disciplīnām un iedarbīgākiem līdzekļiem, ar ko vērsties pret nelabvēlīgām eksternalitātēm un jaudas pārpalikumu; aicina šos jautājumus skatīt kā centrālu PTO modernizācijas elementu, pielīdzinot tos citiem modernizācijas tematiem; pauž atbalstu neoficiālu apspriežu procesam kā līdzeklim, ar ko veicināt kopīgu izpratni PTO dalībvalstu vidū un pavērt ceļu noteikumu izstrādei;

16. uzsver, ka PTO noteikumiem un turpmākajām disciplīnām ir jābūt saderīgām ar Parīzes nolīguma un citu attiecīgo daudzpusējo vides nolīgumu mērķiem un jāatbalsta pāreja uz klimatneitrālu ekonomiku, kā arī rezultatīvi jānovērš nelabvēlīga plašāka ietekme, piemēram,

jaudas pārpalikums un oglekļietilpīgas piegādes ķēdes, vienlaikus izvairoties no nepamatotiem tirdzniecības ierobežojumiem;

***Attīstības dimensija***

17. atzinīgi vērtē to, ka 2025. gada septembrī stājās spēkā pirmais Nolīgums par zivsaimniecības subsīdijām; uzsver, ka ir ļoti svarīgi arī ātri panākt vienošanos par jaudas pārpalikumu un pārzveju veicinošu zivsaimniecības subsīdiju (vairāk nekā puse no visām zivsaimniecības subsīdijām) disciplīnu, lai izvairītos no jūras bioloģisko resursu noplicināšanas un darītu iespējamu to ilgtspējīgu pārvaldību, vienlaikus ievērojot nepieciešamību pēc īpašas un diferencētas attieksmes saskaņā ar IAM 14.6. mērķrādītāju;

18. uzsver nepieciešamību stiprināt un maģistralizēt PTO attīstības dimensiju, arī PTO modernizācijas procesa ceļā, atzīstot jaunattīstības valstu ekonomiskās situācijas daudzveidību, izvairoties no universālas īpašas un diferencētas attieksmes piemērošanas un padarot īpašas un diferencētas attieksmes noteikumus detalizētākus un vairāk balstītus uz pierādījumiem un vajadzībām un tos regulāri izskatot, ieskaitot arī skaidrus gradācijas mehānismus, lai tie varētu labāk apmierināt jaunattīstības valstu, tostarp vismazāk attīstīto valstu, vajadzības; turklāt uzsver, ka dalībvalstu attīstības statusa pašnoteikšana vien nevar palikt par vienīgo īpašās un diferencētās attieksmes kritēriju, un aicina noteikt objektīvus, pārredzamus un regulāri izskatītus kritērijus, vienlaikus nodrošinot pietiekamu elastību visnabadzīgākajām un nepasargātākajām valstīm;

19. atzinīgi vērtē to, ka ir pabeigtas sarunas par Nolīgumu par investīciju veicināšanu attīstībai, lai radītu taisnīgāku, pārredzamāku, efektīvāku un paredzamāku vidi pārrobežu investīciju veicināšanai un jaunattīstības valstu dalībai globālajās investīciju plūsmās; atzinīgi vērtē 128 (no 166) dalībvalstu atbalstu, ieskaitot 91 jaunattīstības valsts atbalstu (27 no tām ir vismazāk attīstītās valstis), un mudina pārējās dalībvalstis atsaukt iebildumus un iekļaut šo nolīgumu PTO noteikumu kopumā saskaņā ar 4. pielikumu par plurilaterāliem tirdzniecības nolīgumiem;

20. uzsver, ka ir jāpanāk progress sarunās par lauksaimniecību, lai gūtu pārliecinošus rezultātus tādās jomās kā valsts krājumi pārtikas nodrošinājuma nolūkā, iekšzemes atbalsts, piekļuve tirgum, kokvilna, eksporta ierobežojumi un eksporta konkurence, kā arī lauksaimniecības nozares stiprināšana, lai reaģētu uz mūsdienu izaicinājumiem, tostarp iztikas līdzekļu nodrošināšanu laukos un vides ilgtspēju; uzsver, ka diskusijās uzmanība būtu jāpievērš ne tikai tirdzniecību kropļojoša iekšējā atbalsta samazināšanai, bet arī attiecīgo globālo izaicinājumu, tostarp pārtikas nodrošinājuma un ilgtspējas, integrēšanai diskusijās par lauksaimniecību;

***Digitālās jomas dimensija***

21. aicina PTO dalībvalstis 14. MK atjaunot darba programmu par elektronisko komerciju un moratoriju attiecībā uz muitas nodokļiem par elektroniskiem sūtījumiem; uzskata, ka pastāvīga risinājuma rašana attiecībā uz muitas nodokļu nepiemērošanu elektroniskiem sūtījumiem ir būtiska uzņēmumiem visā pasaulē, arī jaunattīstības valstīs;

22. aicina PTO dalībvalstis prioritārā kārtā atbalstīt Nolīguma par elektronisko komerciju iekļaušanu PTO satvarā; norāda, ka nolīgumā ir noteikti pirmie globālie digitālās tirdzniecības noteikumi, kas veido taisnīgu, paredzamu un pārredzamu satvaru, kurš nāk par labu patērētājiem un uzņēmumiem, atvieglojot pārrobežu darījumus, samazinot šķēršļus un veicinot inovāciju un uzticēšanos; uzsver, ka nolīgums ir izstrādāts tā, lai jaunattīstības valstis un vismazāk attīstītās valstis gūtu tikpat lielu labumu kā attīstītās ekonomikas; atzinīgi vērtē nolīguma spēju veidošanas iniciatīvas un programmas, kuru mērķis ir atbalstīt jaunattīstības un vismazāk attīstīto valstu centienus apgūt digitālās tirdzniecības pavērtās iespējas; vēlreiz uzsver nolīguma nozīmi mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu atbalstīšanā; atbalsta līdzorganizatoru centienus panākt ātru nolīguma īstenošanu;

23. uzsver, ka starptautiskajā tirdzniecībā aizvien svarīgākas kļūst mākslīgā intelekta (MI) sistēmas; šajā sakarā aicina pastiprināt starptautisko sadarbību MI noteikumu un rīcībpolitiku jomā, vienlaikus ievērojot PTO dalībvalstu tiesības reglamentēt; uzsver, ka PTO vajadzētu jēgpilni līdzdarboties stingra, droša, iekļaujoša un uzticama MI pārvaldības satvara izstrādē tirdzniecības jomā, cita starpā – izveidojot īpašu PTO MI darba grupu, kas veicinātu dialogu, dalīšanos zināšanās un sadarbību starp dalībvalstīm MI noteikumu un rīcībpolitiku jomā;

***Parlamenta iesaiste***

24. aicina Komisiju un Padomi nodrošināt, ka Parlaments arī turpmāk tiek cieši iesaistīts 14. MK sagatavošanā un 14. MK laikā tiek nekavējoties informēts par jaunumiem un uzklausīts;

25. aicina PTO dalībvalstis nodrošināt demokrātisko leģitimitāti un pārredzamību, stiprinot PTO parlamentāro dimensiju un Parlamentāro konferenci par PTO; atzinīgi vērtē svarīgo darbu, ko veic Eiropas Parlamenta un Parlamentu savienības kopīgā Parlamentārā konference par PTO; uzsver, ka ir jānodrošina, lai Parlamenta deputātiem būtu labāka piekļuve visām tirdzniecības sarunām un viņi tiktu iesaistīti PTO lēmumu izstrādē un īstenošanā; mudina līderus atbalstīt jaunu tirdzniecības vēstījumu, kurā tirdzniecība tiek uzskatīta par veicinātāju, nevis par šķērsli ilgtspējas, drošības un iekļāvīguma panākšanai;

26. aicina PTO dalībvalstis pastiprināt diskusijas ar visām

ieinteresētajām personām, tostarp pilsonisko sabiedrību, uzņēmumiem un arodbiedrībām, un palielināt sadarbību ar citām starptautiskām organizācijām, piemēram, Starptautisko Tirdzniecības palātu, Starptautisko Darba organizāciju un ANO sistēmu plašākā vērsumā; sagaida, ka līderi visos līmeņos plašāk popularizēs noteikumos balstītas tirdzniecības priekšrocības;

°

° °

27. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Pasaules Tirdzniecības organizācijas ģenerāldirektoram un Parlamentu savienības ģenerālsekretāram.